

GORJE SRCA

VJERSKI LIST

IZDAJE KNJIZEVNO DRUŠTVO SV. MOHORA ZA ISTRU
IZLAZI SVAKOG 1. I 15. U MJESECU

God. II. — Broj 11.

RIJEKA, 1. LIPNJA 1947.

Poluplatna plaćena u gotovom

Cijena za pojedini broj 5 lira.
u Jugoslaviji 2.— dinara.

Pretpлата za svaki mjesec 12 lira. u Jugoslaviji 5.— dinara.
Oglaš. stoje 10 lira za svaki mm visine u širini 1 stupca

CRKVENI PROBLEMI U JULIJSKOJ KRAJINI

Ovih će dana biti mirovna pogodba s Italijom konačno odobrena od svih veselisa. S time u vezi nastaju u Julijskoj Krajini mnogi crkveni problemi. Razumije se, da na naš list ne spada, da te probleme rješava nego da samo o njima izvješćuje javnosti i minjaje javnosti iznaša — ukoliko je to potrebno i korisno.

Od goričke nadbiskupije — da počemo sa sjevera — ostaje približno treći dio pod Italijom i to Gorica, Furlanija i kojih pet ili šest slovenskih župa. Preostale dvije trećine sa čisto slovenskim župama i oko 150 tisuća stanovnika ostaju novom granicom odrezane od biskupova sjedišta i od zgrada bogoslovnog i dječjačkog sjemeništa. Nastaje pitanje, da li će to zemljište biti priključeno ljubljanskoj biskupiji ili će biti uređeno kao nova biskupija? Ovo posljednje rješenje odgovaralo bi više odluci slovenskih vlasti, da se uz samu Goricu sagradi slovenska Gorica. Gorička ne može imati drugog naravnog središta, jer se onaj stječu sve doline one pokrajine.

Isto tako bit će jedan dio tršćanske biskupije (oko 55.000 Slovenaca i 65.000 Hrvata) posve združeni s Jugoslavijom. Nastaje pitanje, da li će Slovenci tršćanske biskupije, čudjeljivi Jugoslaviji, ostati crkveno spojeni sa Goričkom ili s Ljubljanom. Glede Hrvata tršćanske biskupije očekuje se, da će biti združeni s porečko-puljskom biskupijom, koja je — barem u praksi —

već ostala bez svoga biskupa. Zato se pretpostavlja, da će Sv. Stolica imenovati privremeno jednog administratora za svu Istru zapadno od Učke (izuzevši Slovence u Istri).

U tršćanskom slobodnom zemljištu, — za koje nekogi pravnici kažu, da se ne može nazivati državom — bit će oko 10.000 Hrvata, 90.000 Slovenaca i 200.000 Talijana. Ondješnji Hrvati (na Buištini) nijesu za vrijeme fašizma već 27 godina imali nijednog hrvatskog svećenika. Sada je došlo vrijeme, da se toj pravnoj potrebi udovolji ili barem počne udovoljavati. Talijanski sjemeništa u Kopru, ako bude moguće, bit će preneseno u Trst. Nastaje pitanje, kako će biti poskrbljeno za poduku slovenskih i hrvatskih sjemeništaraca u tršćanskoj državi?

Južno od Istre nastaje problem likvidacije sadnjaje zadarske biskupije. Nije naravno, da koji dalmatinski grad, a još manje ako je porušen, bude sjedište istarske biskupije. Istarski su otoci u svakom pogledu povezani na istarski poluotok. Što bude veza jača, to će za život istarskih otoka biti bolje. Kao što otok Krk gravitira prema Rijeci, tako svi ostali istarski otoci teže ili barem teže da teže prema Puli, kojoj su geografski bliže. Istina je, da su ti otoci bili pod Austrijom združeni crkveno s krčkom biskupijom. Ali tu ne postoji pravo nasljedstva. Ne smjemo ići mi za povijesću, nego povijest treba da ide za nama. Uzdržat će se moći samo ono, što je naravno i jako.

Znameniti Istranici

Jedan od onih znamenitih muževa, koje je Istru dala Hrvatskoj, bio je O. Franjo Glavinčić. Rodio se je u Kanfanaru u Istri god. 1580., a umro je za Trstom god. 1650. Bio je franjevac. Sam veli u svojoj povijesti Trstata, da je iz Kanfanara. Bio je gvardijan trstatskog samostana, zatim provincijal franjevačke provincije Bosne, Hrvatske i Kranjske. Onačao je i čast apostołskog bogolova i propovjednika. Dao je sagraditi kapelu Blažene Djevice na Trstatu, silnu onoj u Loreto. Bio je na dvoru cara Ferdinanda II. Godine 1617. povjerio mu je senjski biskup fra Ivan

Agalid sadnju, da priredi drugo izdanje glagoljskog misala i časoslova, koji su bili tiskani na Rijeci 1527. Glavinčić je napisao ova djela: 1. Manus Christi amoris (Ruka Kristove ljubavi), Mleci 1625.; 2. Katolički isповједnik u talijanskom jeziku, Udine 1642.; 3. Istor. provincije bosnansko-hrvatske (talijanski), Udine 1691.; 4. Povijest Trstata (talijanski), Udine 1648. 78 stranica. U hrvatskoj je jeziku napisao: 1. Četiri posjedića covika, 1628. Ta je knjiga tiskana u Mlecima, a raspravija o četiri posljednje stvari; 2. Cvit svetih, to jest život svetih, tiskano u Mlecima 1762.

Grkokatolički biskup Pavao Gojdič

Dne 25. ožujka ove godine slavio je 20-godišnjicu biskupovanja biskup Pavao Gojdič. On je grkokatolički biskup za Čehoslovačku, počasnim doktorom teologije. Novi počasni doktor ima velike zasluge za rad oko jedinstva Slavena u Kristu, koje je on potaknuo i vodio kao tajnik Apostolata CM i kao organizator poznatih kongresa za crkveno jedinstvo istočne i zapadne Crkve u Hergradu, biskupskom sjelu i grobu sv. Metodija. Ove godine slavio 40-godišnjicu prvoga kongresa, koji su se pošlije 1907. održavali u nastavku od nekoliko godina: posljednji održao god. 1946. oko Velike Gospe, a jubilarni će biti ove godine valjda u isto vrijeme. Kroz tolike godine razumijevao je, da je Jemelka stekao mnogo prijatelja u slavenskom i čijelom katoličkom svijetu. Svi se oni danas raduju lijepom odlikovanju ovog zaslužnog čovjeka i osjećaju se duhovno ujedinjeni Slavenu u Kristu. Jemelka misli ujedinitelj Slavenu u Kristu.

no sirotište, pozvao je u svoju biskupiju, vasilijance, redeemptoriste i t. d. Pripominjemo, da je biskup Gojdič bio na našem euharističkom kongresu u Zagrebu pa se sigurno mnogo sjećao njegove blage, arhiepiskopske poljeve. I na se pridružujemo čestitkama njegovih vjernika, te molimo rječima slavenske liturgije: «Zastupi, spasi, pomiluj i sobraj, Bože, vladiku Pavla Tvojeju blagodatju!»

František Jemelka - počasni doktor

Bogoslovski fakultet u Olomoucu proglašio je 17. travnja ove god. Mons. František Jemelka, kanonika i tajnika apostolata sv. Cyrila i Metoda za Čehoslovačku, počasnim doktorom teologije. Novi počasni doktor ima velike zasluge za rad oko jedinstva Slavenu u Kristu, koje je on potaknuo i vodio kao tajnik Apostolata CM i kao organizator poznatih kongresa za crkveno jedinstvo istočne i zapadne Crkve u Hergradu, biskupskom sjelu i grobu sv. Metodija. Ove godine slavio 40-godišnjicu prvoga kongresa, koji su se pošlije 1907. održavali u nastavku od nekoliko godina: posljednji održao god. 1946. oko Velike Gospe, a jubilarni će biti ove godine valjda u isto vrijeme. Kroz tolike godine razumijevao je, da je Jemelka stekao mnogo prijatelja u slavenskom i čijelom katoličkom svijetu. Svi se oni danas raduju lijepom odlikovanju ovog zaslužnog čovjeka i osjećaju se duhovno ujedinjeni Slavenu u Kristu. Jemelka misli ujedinitelj Slavenu u Kristu.

vorn. Bilo je to četiri mjeseca nakon hitlerovske okupacije čeških zemalja, a mjesec dana prije ovog drugog svjetskog rata. Potresno je u nama, koji smo ga slušali, odavljajući kroz njegove riječi tragediju češkog i slovačkog naroda i prozni izgledi najsjekrije budućnosti, ali istovremeno i dirljiva vjerna u Krista, koji svojih ne ostavlja...

Usprkos odnake doli krasno se pokazuje duhovna mladost ovog ozornog i poljeznog Kristova svećenika na stranicama mjesecne revije (smotje) «Apostolat sv. Cyrila i Metodje» (uredništvo i uprava: Olomouc, Zerotinovo namjesti 2, CSR), koju Jemelka uređuje tako svježe i zanimljivo, usprkos osjetljivosti raznih strana i nepostiosti poslijeratnih prilika.

Čestitkama novom počasnom doktoru priključuje se i «Gore srca» kao glasilu hrvatskih katolika u ime brojnih svećerinih prijatelja razasnih po svim hrvatskim krajevima i još posebično u imu katolika narodno-oslobodjenog Istre, gdje cjelokupna naša kulturna već kroz otvoreno stoljeće svijećeno temeljno na svim Slavenu zajedničkom čitno-metodijском kulturnom temelju u prošlosti, koji ostaje također i naš program u budućnosti.

APOSTOLSKO POLJSKE

Poljska našega vremena ima svetoga apostola mučenika. To je O. Maksimilijan Marija Kolbe, komu su barbarski nje-mački okupatori stavili na glavu mučeničku krunu u 47. godini njegova života. Bio je franjevac, redovito služio zdravstvu, a ipak uvjek pun ljubavi prema Bogu i ljudima. Godine 1917 osnovao je društvo «Milicia Neoskrvtenosti» kojemu je bila zadaća, da radi oko toga, da se ljudi vrte k Bogu i posvete. Počeo je sa 7 drugova, a nakon 22 godine djelovanja imalo je društvo god 1939. skoro 700.000 članova. Shvatio je dobro apostolat dobre štampare. Zato je — bez sredstava — počeo izdavati vjesnik «Vitez Neoskrvtenosti» u milijunskoj nakladi. U njoj se je tiskao također dnevnik «Maly Dziennik» (Mali Dnevnik) u 320.000 primjercima. I to pred raznim početkom rata. Povećanjem tiskarske i novinarske naklade nastala je čitava naselbina. U njoj je bila velika tiskara sa svim najmodernijim tehničkim strojevima, zatim radilišta postaja, a sve je to služilo krhkrivstvu Božjemu i ljubavi prema narodu. List «Maly Dziennik» nazvala je kasnija nacistička «Werschauer Zeitung» jednim od najpogibelnijih burfova. To je i bilo uzrokom, da su Nijemci ponovo bacili u tavnica Oca Kolbea «Maly Dziennik» i je prije rata i za rata, u vrijeme njemačke okupacije, uzetio narod u kršćanskoj hrabrosti i ljubavi prema domovini, koju nije slomilo ni najveće njemačko nasilje.

stva Božjega osnovati i u Japanu. Poslije velikih poteškoća uspjelo mu je osnovati u gradu Nagasakiu podružnicu svoga poduzeća u Poljskoj. Na pobočju nekoga brda sagradio je samostan, te je počeo izdavati u japanskom jeziku list «Vitez Neoskrvtenosti». A u internatu skupio prve japanske pitomce. God 1935 nazvali su tog poduzetnog franjevca u Poljsku Njegova podružnica u Nagasakiu proizvela je srećno strasnu katastrofu koja je zadala taj japanski grad uslijed atomske bombe. Samostan na pobočju brda i njegovi stanovnici ostali su netaknuti, tako da su kasnije preuzeli središnju akciju američke dobrotvornosti među gladnim Japancima.

Rat je zatekao O. Kolba u najvećem radu. On je i dalje neumorno i požrtvorno radio ne mareći, da će na taj način svratiti na sebe pozornost njemačkih okupatora. Nijemci nisu mogli trpjeti taj rad neumornog franjevca, poljskog redoljuba. Otvorili su ga u zloglasni tabor u Ošwiecimiu. I tu je bio okrunjen heroizom njegova života.

Zadnji čin njegova života tešć čin kršćanskog heroizma u najodličnijem smislu riječi. Dogodio se je, da je iz njezove skupine pobiegao iz logora neki internirac. Za kaznu i u svrhu zastrašivanja imalo je biti osuđeno na smrt 10 interniraca. Jednoga dana za strasne ljetne vrućine birao si je zapovjednik logora svoje žrtve i ređa interniraca. Bio je među njima poljski počasnik W. P. Stupio je iz reda i vrdahnue bolno: «Ah, kako mi je žao žene i dječice O. Kolbe ge nije poznavao, ali kad te čuo negov uzdah stupio te sam iz reda i zamolio sagovjednika, da bi sam mo-

Za crkvenu i kulturnu povijest Istre

Naše svećenike u Istri i ostale Istrane molimo, da nam šalju kraće sastavke o povijesti pojedinih župa (matice, natpisi u crkvi i na groblju, crkvene knjige, glagoljske matice, umjetnine i t. d.). Tek kad budemo tako sakupili podatke iz svih naših župa, moći će nain naši povjesničari napisati crkvenu povijest naše Istre. Svi dakle na rad! Svako može na tom području suradjivati. Povjesničari talijanske narodnosti su obično sasvim krivo prikazivali našu povijest. Preučivali su u svojim prikazima sve,

što je ma iz daleka moglo biti dokazom, da smo i mi bili tu, da smo mi i u Istri živjeli kulturnim životom. Naši se povjesnici spomenički gube sve više i više. Zadnji je čas, da spasimo, što se daje spasiti, i očuvamo našim potomcima, a i ostalome svijetu: da se dokaže, da smo tu, u našoj hrvatskoj Istri bili, da jesmo i da ćemo u njoj ostati. Bit ćemo zahvalni svakomu i za najmanji početak, koji nam pošalje. Tek tim sitnim, ali neumornim i marljivim radom moći ćemo s vremenom sagraditi zgradu naše kulturne povijesti. Naši će stručnjaci biti svima zahvalni za svaki namenciti, koji doprinese za tu zgradu. Nije to teško! Sve, što nam dječć, zapiši, pa nam pošalji, a mi ćemo već sve to lijepo urediti i složit. Na rad za našu kulturnu povijest Istre!

zao poći u smrt mjesto počasnika. Započevnik je na to pristao. Dva tjedna je snažno junacki strasnu muku glada. Napokon su mu njemački nasilnici dali smrtnu injekciju. Tako je taj junacki poljski redovnik herojski svršio svoj život, povećen Bogu i narodu.

SVEUČILISNI PROFESOR PROGLAŠEN BLAŽENIM

U mjesecu travnju ove godine završilo su dvije nove svjetle vijetke na nebu sv. Crkve, koje pokazuju, kako je Kristova vjera tako uvriježena, da zadovoljava i usrećuje najveće umove, a s druge strane tako jedinstvena, da je može shvatiti i prigrijeti i najpriprostije djetete. Sveta Crkva je nalme u nedjelju 20. travnja proglasila blaženim sveučilišnog profesora i velikog učionjaka Kontarda Ferrina, a osam dana kasnije dvanaestogodišnju djevojčicu Mariju Goretti, mučenicu sv. Isusove.

Kao što je proslava Marije Goretti prisustvovala oko 50.000 ljudi, tako je i prigodom proglašenja Kontarda Ferrina blaženim napunilo crkvu sv. Petra u Rimu stino mnoštvo ljudi. Svečanosti su prisustvovali talijanski ministar prosvjetnik de Gasperi, neki drugi ministri, diplomati i oko 400 sveučilišnih profesora. Prisutni su bili također članovi milanskog komunističkog općinskog vijeća.

Profesor Kontardo Ferrini rodio se u Milanu g. 1859 u pobožnoj obitelji, koja je pripadala srednjemu stajelu. Otac mu je bio profesor, a stric svećenik. Već u ranoj mladosti pokazivao je vanrednu bistaruu uma, veliku plemenitost srca i duboku pobožnost. Jednom prve svoje prietike koju je primio u dvanaestogodišnjoj, pisao je svojoj sestri: «Nije tako lako, da se onaj, koji je okusio slasti i veselje Gospodinovo, opet vrati ljudim lepraznostima zemaljskima; nije tako, da se okajla blatom ovoga svijeta neokrvljena haljina, što je nosiš k ovaj znožje».

Sveučilišne nauke — pravnu struku — svršio je u Paviji. I kao sveučilištarac se je uzorno vladao i veoma pobožno živio, tako da je pobuđivao opće divljenje i na sve, koji su došli u Milano u doticaj, svojim primjerom blagotvornu i vrljovnu. Bio je vedra i vesela osoba «Veselost našeg srca», govorio bi — je radost Božje, vjere i Njegova obećanja, pravdo časti Njegova prijateljstva, veselje radi dobrote i slave Njegove. O kako je lijep život pa ma' ar' de katkada i usrećba smisla, kad je duša naša u ruci Božjoj, kad u miru uživamo, kad kličemo od ljubavi k idealnoj ljepoti, koja nam je srce zanijela...»

Njegova vjera nije bila djotnjasta. Mitološki Poljzim i temeljni proučavanjem stekao je čvrsto uvjerenje, da je sve istina, što je Isus učio i što na se njegova nauka uz pomoć Duha Svetoga nepogrešivo oči sv. Crkva. Time je i on, kao voliki učitelj, pokazao, da prava znanost vodi duša k Bogu.

Nakon što je svršio sveučilišne nauke u Paviji, pošao je u Berlin. Da se tamo usavrši u znanosti rimskog

prava. Tu je promatrao katolički život, djelovao u društvu sv. Vinka Paulskog za pomagante siromaha i usavršavao svoj duševni život. Iz tog doba imamo zapisanu njegovu praktičnu odluku za krepčan život. «Sazidaj su nuvarne svetitelje! Ah, sveci nalaze uvijek Boga u vlastitom srcu, oni su živi hranovi Duha Svetoga.» Ta'vo avetište bio je i on.

Sa 24 godine postao je sveučilišni profesor u Paviji 1882, gdje je odmah stekao voliki ugled zbog svog dubokog znanja i zbog avog pobožnog načina predavanja tako, da je u kratko vrijeme pridobio srca svih, koji su se poznavali. Godine 1887 bio je premješten u Messinu, gdje je službovao do godine 1890, kad je otišao na sveučilište u Modeni. Godine 1894. vratio se je opet u Paviju, gdje u utro nakon kratke bolesti dne 17. listopada 1902 na duhu avestao.

Kontardo Ferrini je bio voliki ičenjak. Posjedovao je potpuno znanje

o rimskom pravu, bio je upisno i temeljito obrazovan, poznavao je savršeno latinski i grčki jezik, čitao hebrejski i sirski, a vladao potpuno njemačkim, francuskim, engleskim i španjolskim jezikom. Osim toga bio je izvanredno upućen u mnoge grane znanja: poznavao je geologiju, povijest, politiku, umjetnost i t. d. i to tako, kao da je svaka pojedina grana bila njegova struka. Zato neki i njemu kažu, da silihi velikim ljudima i doba neporođa, koji su istodobno bili i umjetnici i učenjaci. Naprasno je preko 200 znanstvenih sastava a

Ali Kontardo Ferrini je kod svega toga imao uvijek na umu, da je zonal doista mudar, koji se zemaljska drža va blato, da dobije Krista, i da je zaista bolji ponizi se mlak, koji Bogu služi, nego oholi mlak, koji zanemaruje sebe, a promatra tok zvijezda. (Nasljedjuj Krista). Zato je kroz cijeli avoj život vjerno služio svom Bogu i nastojao, da se dovedne do što višeg stepena kršćanske savršenosti. U tome je njegova voličina i slava

Obroćenja u Engleskoj

Obroćenja su u Engleskoj avo čuća, naročito medju onima, koji imadu priloge, da pobliže upoznaju katolicizam. Tako je stupio u katoličku Crkvu u Londonu zapitanski pastor John Stephenson, koji je nato postao profesorom na engleskom katoličkom zavodu sv. Bede u Rimu, u kojemu sada predaje katoličko bogoslovje.

Koncem prošle godine postala je katoličkinjom i gospođa Denham, supruga lorda Denhama. Ona je državna zastupnica za izborni kotar Buckingham, a njezin otac lord Redesdale zatus ma vladati kotarom državnim upravu.

Kazumjet želja važnost tih prelaza na katoličku vjeru, ako imamo pred očima, da je anglikanska vjera u Engleskoj državna vjera.

«DANCA»

za god. 1947. sa 128 stranica, puna raznog sadržaja, već je u Hrvatskoj razasлана onima, koji su naručili.

Oni iz Istre i lstarskih otoka mogu dobiti avogodine «Danice» uz cijenu od 50.- lira više poštarne, ako je što prije naruču kod Književnog društva Sv. Mohora (Pazin iZetra).

PRIJAMNI ISPIT ZA I. RAZRED HRVATSKIH KLASIČNE GIMNAZIJE BISKUPSKOG SJEMEŠTISA U PIAZINU

avovit će se u četvrtak dne 8. srpnja 1947. u Biskupskom sjemeštisu u Pazinu. Početak o 8 sati ujutro. Tko želi pristupiti tom ispitu, mora se javljati Ravnateljstvu najmanje osam dana prije. Dječaci, koji se ne bi dospjeli prijaviti za ispit u mjesecu srpnju, moći će ga polagati na početku naredne školske godine.

Ispit se polaze iz vjeronauka, hrvatskog jezika i računstva. Iz vjeronauka treba stati najpotrebne molitve, zapovijedi Božje i glavne vjerske istine. Za ispit iz hrvatskog jezika traži se, da dječak znade glatko čitati i pisati i da poznaje glavne dijelove rečenice. Iz računstva traži se poznavanje glavnih vrsta računa.

Potencija obavještenja o načinu i uvjetima, pod kojima se dječaci prijavu u sjemeštisu, obavlit će se u budućem broju «Gore srač».

Ravnateljstvo
Biskupskog Sjemeštisa
u Pazinu

IZ VELOG LOSINJA

Zaključak sjemeštisne školske godine. Ljudsko je sjemeštis avo godine prerano zatvoreno. To je u vezi sa spremanjem za odlazak onih djeaka, koji se kane iseliti. Odlazak djeaka, kojih roditelji ostau u ovom krajevima, i svako podupiranje takvog odlaska, protiv se koristi Crkve u našim krajevima. Mi je pametni i častan da crkve i ljudsko sjemeštis hrvatskih roditelja, da nastave svoje oslike u našem sjemeštisu. Oni, koji su nasgovarali ili nasgovarali hrvatske dake, da se seće, pokazuju, da im je stalo više do drugih ciljeva nego li do vjere i naroda.

DOPISI

IZ GOLOGORICE

Umrlo usorna kršćanska majka. Na dan Spasova preminula je u osamdesetoj godini života Tereza ja Rabar-Santelrovič. Iviš. Pokojnica je od avog djetinjstva usorno vršila sve svoje kršćanske dužnosti, koje su joj u srce usadili njezini dobri roditelji. Uvijek je govorila, a to je pokazivala i djelom, da se boji jedino grijeha. Utrojala je omezero djeci. Bila je majka ne samo svojoj djeci, nego je materinskom ljubavi ljubila i sve ostale ljude. Niko joj se nije približio, a da nije sa sobom odnio duboki osjećaj poštovanja prema toj plemenitoj majci. Tri je godine odležala na kalvariji avog tvrdoća leđa, ali misli, tužila se je samo, da joj je teško, što ukćani moraju njoj povedicati toliku krugu. Drazih pritužbi valjda da nije ni iznosila. Svakoga se je dana krljupla sv. pričesti. Isus je očevično htio nagraditi tu našu drazu mučenicu time, da joj je otvorio vrata rajn. Na dan avoga Uzašašća u proljepom mjesecu Marijinu. Rodjaci i lijepi broj vjernika, koji su prisustvovali pogrebu, odnijeli su dojam, da bi njomsa zagovorila kod Boga više trebal on, nego li pokojnica njihovih molitava. Dobri je Bog sigurno tu lijepu mučenicu dušu presadio li ove doline asna u rajsku domovinu.

Govori, što su ih održati večeć. Pavlišti u crkvi i večeć. g. župnik na groblju, odnali su radošću i osjećajem, da i naša župa ima jednu zaštitnicu na nebu.

IZ TRSATVA

Jubilej Trećeg Reda sv. Franje. U nedjelju, 27. travnja, bio je kod nas na Trsatu rijetki jubilej. Tih skromna, ali veoma značajan. Tog dana proslavio je 9 članova društva — Trećeg reda sv. Franje — svoju pedesetogodišnjicu. Ta deveterica učitala su se u naše društvo pred pedeset godina Jubičarci su svi iz okolice Sušaka: 6 ih je iz Drage, a ostali iz drugih okolnih mjesta. Među jubilarcima je i jedan braćni par — muž i žena.

U 11 i po sata tog dana imali smo tihu sv. misu, koju je služio naš upravitelj večeć. O Ivan. Na koru su članovi društva pjevali pod vodstvom večeć. O. Polikarpa, koji si je dao mnoge truda, tako da je pjevanje bilo u visini.

Poslije podne u 3 sata bila je u crkvi Majke Božje Milostive jubilejska skupština. Trećeg reda. Večeć. O. Milivoj Troha, gvardijan samostana, vodio je tu jubilarnu skupštinu u prisutnosti upravitelja. Jubilarci su imali u rukama svijeće. Na pitanja večeć. O. gvardijana odgovarao je svaki jubilarac posebno, da želi proslaviti svoj jubilej i dobiti s tim združene milosti. Poslije toga obavili su jubilarci zavjete te su primili papinski blagoslov. Na koncu je svečanost svršila sa «Tebe Boga hvailimo».

Lijepo je i pohvalno kroz pedeset godina služiti Bogu i povrn toga biti duhovno djetelo sv. Franje kroz taku dužnost. Jubilarci samostana čestitamo od srca u vraću želju da ih drađ Bog — od koga sve proizilazi — još dugo pošiv na dobrobit društva i duhovno obnove našega naroda.

srce stalo žestoko kucati. Mladje je dugo prečopavno među alatom, dok na koncu nije našao ono što je htio... U ruci mu se našlo bodež... Oči mu se krijsae, a srce mu lupa u grudima od razbuktale strasti... Aleksandar pogleda još lednom na dvorštie. Sve je u njemu i pri svom poslu. Nikad zgodnije prilike! Otvorao je vrata u kuhinju i položi bodež na stol. Jedan od dviju žena Svetova nepogrešivo oči sv. Crkva. Time je i on, kao voliki učitelj, pokazao, da prava znanost vodi duša k Bogu.

«Nakon što je svršio sveučilišne nauke u Paviji, pošao je u Berlin. Da se tamo usavrši u znanosti rimskog

Tako se Marija iz peinih žila bera u kuhinji za svoja djevatinstvo... Svi nastojanja nasređljivog napamnika čista djevatka nepokoletoivo odbija. On se prihvaća zadnjega sredstva... Ona će na koncu ipak morati popustiti!

Jednim skokom ote je kad stala. Bodež mu bliješti u ruci, te se prijeteći se, Marija se odjednom sa sed na pokoriloj volji, gledaj što to čeka... i i zamahne bodežom prema djevojci. Marija zuri u bodež raskolačenim očima, u kojima se odrazuje strahoviti strah. Čini se, kao da se je za časak smela, ali samo za časak, jer se je odmah smišla, pa poviče zdvojim glasom: «Ne, ne, ne! Ni pod prijetojnom ovoga bodeža ne ću privoljeti na grijeh... Radije želim čista umrijeti...!»

Aleksandar do skrajnosti razdražen nesoljivom voljom djevojke, stane ta i ostakim udarcima probadati nevino tijelo... Ništa se ne obazire na njezina bolna zapomagajna, previjanje, krv, koja mlazom teče iz smrtonosnih rana...

Marija klone i spuati u besvjestici glavu na kameni pod. Držeći Aleksandar da je mrtva, odulja se u svoju sobu. No (za nekoliko časaka Marija se opet osvjesti. Stane puzati prema vratima, koja uspije otvoriti uz najveće napore. Baš u onaj čas prolazi Aleksandar odav preko dvorštie. Marija ga pobeć slavnim glasom dozivati u pomoć... U taj čas Aleksandar skoči u svoj sobi poput ranjene svjetre. «Sto joj do-

mov! St, zar nesretnica još živi? Ja sam izdan! — Ali nel Ona ne smije izustiti više niti jedne jedinate riječi!»

U dva skoka ote ga opet kod Marije. Lijevom je rukom spopadne za vrat, a desnom rukom, u kojoj je držao krvavi bodež, stane probadati grudi umriću... Marija se srusi na zemlju obilvena novim mlazom krvi. Aleksandar bacu krvavi bodež za jednog osrnata, te se zaključa u svoju sobu.

Čim je Ivan Serenelli začuo Marijino zapomagajno, stao je trčati prema kuhinji, što su ga nose noćice. Uzasma li prizora pred njegovim očima!... Marija leži sa zatvorenim očima, računpau-u kosom i poderanim dijelom na verandi pred kuhinjom u lokvi vlastite krvi. Krv curi na sve strane... Poput malog potečića stala je već curiti iz stenice. Gotovo bez daha i promuklim glasom stane Ivan vištati prema dužnici, da dozove Marijinu majku. Kad je majka došla i ugledala svoju omlučku kćerku svu ozrežu u vlastitoj krvi protisne bolni tusk i strošopša se onsvršetjena na tlo. Ljudi koji su došli, imali su posla, da je dozovu k svijesti. Dobra gospođa Cimarelli pomogla je povezati ljute rane neudržna djeteta, koje je polagano došlo k svijesti. Jedva što je Marija otvorila oči, stanu je napočeli saljetati pitanja: «Marijo, kako se osjećas? Što se to dogodilo, što ti je to učinilo; zašto? Marija je još odviše slaba, a da bi mogla odmah odgovarati na pitanja. Ali čim se malo

oporavila, ispraćila je sve i izjavila: «Ja sam... trebala... pristati... na jedan grijeh... teški grijeh... Nisam htjela... na to pristati... zato me je... Aleksandar...», i pokazao na svojoj rane.

Mariju su preveli u bolnicu u Nettuno. Kako li je bilo grdno iznakaženo to nevino tijelo tolikim ubodima bodeža! Liječnici su našli na njezinoj leđima četnaest ljetnih rana. Brijuni nastojanja liječnika produžilo se je Mariji život za dvadeset sati. Ali to su bili stvorci sinih boli, junačke voličine i dirljivih prizora...

Sa svetačkom pobožnosti primila fe Marija sv sakramente umriću, nakon što je od svega srca oprostila ubojelc. Evo njezinih riječi: «Ja opramšam od svega srca Aleksandru. Recite mu to! Recite mu, da ću se u nebu moliti za njegovo obroćenje... U nebu ga želim vidjeti sretno sa...» Sveti život okrunila je sa svetačkom smrću. Oko njezine glave vije se danas dvostruki vijenac djevice i mučenice!

Aleksandra Serenelli odveli su oružnici još istog dana u zatvor. Osuđen je bilo na trideset godina tamnice. Ostao je više godina u zatvoru u svojoj kćerjima. Kasnije se je obratio i okajao umorstvo neudržne djevojke. Danas živi u nekom kapucinskom samostanu kod redovnik Mariju mu je izmollna obroćenje.

Iz katoličkog života

»APOSTOLAT SV. CYRILA A METODEJA

pod zaštitom Bl. Device Marije, koji živi u mjestu sv. Otonuosa (Otmouos) već 34. godinu, te je posvećen sjediništu svetaca u Slavenu u Kristu, a veseljen podružjama u 4. broju ove godine rad Hrvatskog književnog društva sv. Cyrila i Metoda u Zagrebu, koje nastavlja rad bivšeg »Hrv. knjiž. društva sv. Jeronima«. Također u listu »Gore srca« izrazilo se je to glasilo veoma povoljno.

NAJVEĆA PROCESIJA.

Što je ljudi pamte, bila je nedavno u istočnoj Slovačkoj. Održala se je na komeo misija u Prešovu. Više od 30.000 ljudi učestvovalo je u toj procesiji. Vodili su je biskup Josip Carekij i Kofka, biskup Pavao Gudiš iz Prešova i Vasiljević Hopko, pomoćnik biskupa u Prešovu.

UKRS U RUSIJI

Oko 3000 katolika priselilo se je za Ukrs u francuskoj katoličkoj crkvi sv. Ludevitice u Moskvi. To je jedna katolička crkva u Moskvi. Mnogi su katolici dosli iz Ukrajine i Bjelje Rusije, iz daljine od stotine kilometara. Upravitelj crkve je asumpcijski o. Juraj Laberze. Na stolnice ljudi donijeli je sa sobom jača i druge hrane na uskršnju blagoslav.

I sve stolice crkve u Moskvi čina ih 300 bile su za Ukrs dinkom prine poželjnog naroda. I u Lenjingradu bile su pratećalnice crkve pune ljudi.

POJLSKA I SV. STOLICA

Kako se doznaje iz vatikanskih komegova, započeli su između Sv. Stolice i Poljske pregovori glede obnove diplomatskih odnosa. Kako je poznato, diplomatski su odnosi između Poljske i Sv. Stolice bili prekinuti pred dvije godine uslijed tučnjave, što je nastalo kada otkazala konkordat sa Sv. Stolicom.

GROB NEZANANOG DIJETETA

Na potraž prijatelja mladići i djece potvrdilo je pravi nadgrobni preuzv. dr. Berna na veoma srdačan način onaj dječji grob, koja su za vrijeme okupacije postala izvanjska nasilnog stranca. U pješnoj stolnoj crkvi pokopao je preuzv. nadgrobnik u posebnoj grobnici u nedjelju dne 4. svibnja kosti neznanog djeteta i pri tom održao govor, u kojemu je posebno naglasio važnost kršćanske ljubavi. Tako se je eto izgrobnice neznanog junaka pridružilo prvih grobnic neznanog djeteta, jer su se za sv. vjere rata i mnoga djeca ponijela kao pravi junaci.

NOVI SVETI

Na Spasovo (15. svibnja) proglašeno je u Rimu u crkvi sv. Petra svecem bl. Nikola Vuk, zaštitnik Švicarske, a u nedjelju dne 22. svibnja bl. Josip Caffasso, talinski isusovac i veliki prijatelj sv. Josipa Kotolenski i sv. Ivana Boska.

Svećima će biti proglašeni: 6. srpnja bl. Mihovil Garicotti, osnivač oca Prezv. Svay; 20. srpnja bl. Grignon de Monfort, osnivač Druž. Marijine; 27. srpnja bl. Katarina Laboure, pariska mladoćevica.

SASTANAK ENGLESKIH KARDINALA

Kardinali engleskog imperija sastat će se u rujnu ove godine u Kanadi, a buduce godine u Australiji. Ti kardinali jesu kardinal Griffin (Engleska), kardinal Gibroy (Australija) i kardinal Mc Guigan (Kanada).

NOVI BISKUP U MCNSTERU

Dra Mihovila Kellera, rektora sjemeništa u Osnabrucku, imenovan je papa biskupom u Munsteru. Star je 61 godina. Navjedio je kardinala Gaslena, kojemu su nazivali »munsterskim lavom« radi njegova neustrasvog nastupa protiv marksizma režima. Kardinal Galen umro je u ožujku 1946. sedam dana nakon što se je kao kardinal triumfalno vratio iz Rima u Munster.

»SAT SIROMAHA«

pokrenulo je pred pet godina francusko društvo »Charles de Foucaulde Svaki, koji želi srjadivati u tom »satue, mora se obvezati, da će barem jedan sat u godini posvetiti siromasima. Na taj je način društvo kroz pet godina sakupilo 10 milijuna franaka i razdijelilo raznim dobrotornim ustanovama.

BOGOSLOVNI FAKULTET U WROCLAWU

Svećenstvo u Wrocławu (Breslav) poslalo je spomenicu vladi u Varšavi, u kojoj izlaze potreba, da se na sveučilištu u Wrocławu osnuje bogoslovni fakultet.

UMRO OPAT U EINSIEDELNU

U Einsiedelnu u Švicarskoj umro je opat benediktinske opatije o. Ignacije Štubaj. On je bio 74 godine. Bio je izabran opatom u prosincu 1923. Kao što je poznato, u Einsiedelnu je glasovito svetište Majke Božje, kojemu upravljaju benediktinci. Onamo kolonisti svake godine veliki broj švicarskih katolika.

KATEDRALA SV. STJEPANA U BECU

Je uslijed bombardiranja tako teško oštećena, da ne će moći biti potpuno obnovljena do 1955. godine.

PROTUVJERSKI HUMORISTIČKI LISTOVI U ITALIJI

U jeseni 1946. prvi put su na našim novizlazi u Italiji tri protokatolička tjednika najzore vrste, i to: »Don Basilio«, »Il Pollo« (Pile), i »Il Mercante« (Trgovci). Tiskali su se u jednoj te istoj tiskari. Imali su i isto uredništvo. Na svakom je tjedniku bilo označeno drugo mjesto, gdje se izdaje, a to zato, da bi ljudi mislili, da se protuvjerski pokret razvija u raznim mjestima. Suvremeni napadaji tih listova na sve što je katoličko, izazvali su jaki otpor sa strane

ne talijanskih katolika, koji su počeli izdavati humoristički (satirni) list »Praschano« (traven, bljka, iz koje se vraćaju gorke ljek). U tom listu odbijali se na satirni način napadaji spomenutih tjednika te se pokazuje njihova lažljivost i zloba.

ZASTITNICA RADNIKA

Dne 1. svibnja — na međunarodni blagdan rada — proglašili su katolički radnici u Parizu u velikoj crkvi Notre Dame Mariju posebnom zaštitnicom radnika. Tom su zgodom također sakupili, da će svaki posao obavljati a veseljen i smatrati ga kao sredstvo za pomoć bližnjemu, posebice ratnim sirotinjacima.

100 MILIJUNA DOLARA

Žrtvuju katolici u Sjedinjenim Državama Amerike svake godine za svoje sjele škole, u kojima se ugrnja 3 milijuna djece.

»STIMMEN DER ZEIT« OPET IZLAZE

Nakon skoro osam godina počela je ponovo izlaziti glasovita mljestina smotra njemačkih isusovaca »Stimmen der Zeit« (»Glasovi vremena«). Smotra je proširila krug svojih suradnika. Već prije rata razvio se je u Njemačkoj pokret lajčke teologije (bogoslovlja svjetovnjaka), pa je ta smotra već nekoliko godina prije rata primila medju svoje suradnike i svjetovnjake. U hodu od sljepnja ove godine nalazimo članak »Triljenje i Kriste«. Napisala ga je katolika filozofke Berta Vorbach, karmelćanka.

RAZNE VIJESTI

Obilna kiša pala je u svim krajevima Jugoslavije. Hvala Bogu!

Zagrebački veleasim otvoren je 31. svibnja. To je prvi put u posljednjih velleasim u Jugoslaviji. Na niemu su izloženi predmeti svih grana jugoslovenske industrije, poljodjelstva i obrta. Na velleasim učestvuju ove strane zemlje: Sovjetski Savez, Čehoslovačka, Poljska, Bugarska, Albanija, Švicarska, Mađarska, Francuska, Holandija, Engleska, Sjedinjene Države i Egipat.

Opće zaprašivanje šuma iz zrakovljeva u svrhu suzbijanja gusjenica, gubara i žltokrajca izvršeno je 12. i 13. svibnja u državnim šumama u okolici Vinhogvorn. U svemu su zaprašena 243 hektara šume. U jednoj od tih šuma gusjenice su obratile preko 75 posto lišća na hrastovima. To je prvo zaprašivanje šume iz zrakovljeva izvršeno u Jugoslaviji. Izvršilo ga je savezno ministarstvo poljoprivrede i šumarstva u suradnji s Komitetom za narodno zdravlje kod velle FNKJ.

Izvanredno zasjedanje Oblasnog NO-a za Istru održano je u Pazinu dne 10. svibnja. Skupština je prihvatila poručnik za god. 1947., koji predviđa 1 milijardu 300 milijuna lira prihoda i 1 milijardu 292 milijuna 629 tisuća 460 lra izdatka. Nadalje je skupština prihvatila odluku, kojom se na područje Oblasni Istre protežu svi zakoni i ostali općobvezatni pravni propisi, koji su na snazi u FNR Jugoslaviji odnosno u NR Hrvatskoj.

Novi predsjednik Oblasnog NO-a za Istru. Radući da je dosadani predsjednik Oblasnog NO-a za Istru Edo Dronić iz zdravstvenih razloga podnio ostavku, izabrala je skupština Oblasnog NO-a na svom zasjedanju u Pazinu dne 10. svibnja na njegovo mjesto Josipa Šestana, predsjednika STAU-e za Istru — Za predsjednika Okružnog narodnog suda za Istru izabran je Ivan Motika, dosadani javni tužitelj za Istru.

Velika ljevanica gvozdja započela se je izgraditi na Bežanji kod Zemuna. Ta će ljevanica biti najveća u zemlji. Ljevanica će se izgraditi do 1. studenoga, pa će još ove godine započeti s radom.

U Skoplju grude najveću i najizodermiju tvornicu mramora u Jugoslaviji.

80.867 seljakać kuća obnovljeno je dosada u Bosni i Hercegovini. Ondje je za vrijeme rata oštećena, spaljena ili porušena 109.991 seljakać kuća.

924 kuće oštećene su na otoku Lošinj u prošlom ratu. Dosada je popravljeno 440 kuća.

Radnička škola u rangu srednje škole otvorena je na Rijeci. Škola ima dva odjeljenja hrvatsko i talijansko. Obuka traje osam semestara, a svaki semestar traje 6 mjeseci. Dječak koji svrša tu školu, može će nastaviti daljnje školovanje na sveučilištu.

U dolini Raše ispod sela Šumlerga započeli su pred nekoliko dana prvi radovi na regulaciji riječnog toka rijeke Raše. Sada se otvare kopa kanal, koji će biti dug 1500, širok 2 i dubok 4 metra. Na radu je zaposleno preko 50 radnika. Ovo je jedan od najvećih radova u Istri u ovaj godinu, a provodi se u okviru Petrogradskijskog plana.

U selima Čaršanije u Istri od Vranja do Lončica i dalje su različili seljaci kroz nekoliko dana svakog utra pred svojim kućama i po poljskim putevima na veliko mnoštvo uzgajnih poljskih miševa. Dogodilo se je čak, da je tridesetak miševa prevrlo preko noći u kuću jednog seljaka i ondje su svi na jednom hrpi počinili. Kad se je seljak ujutro dignuo, našao ih je na hrpi ugnuće. I po putovima ih se je našlo na stotama uzgajnih miševa u redu jednoga za drugim. Bilo bi zanimivo znati, koji je razlog tog neobičnog pojavi poljskih miševa i njihovom ugnuću.

Vodovod će se izgraditi ove godine na otocima Cresu i Lošinj.

O palestinskom pitanju raspravljala je skupština Ujedinjenih naroda na svom izvanrednom zasjedanju, koje je završilo 16. svibnja. Skupština je zaključila, da se to pitanje riješi tako, da se ondje stvori jedinstvena arapsko-židovska država, u kojoj će Arapi i Židovi aštrati jednaka prava, li ako se takvo rješenje ne da ostvariti, da se Palestina razdijeli na dvije samostalne države, od kojih je jedna bila arapska, a druga židovska država. Izabrana je posebna komisija za proučavanje tog pitanja. Komisija će, nakon što izvrši povjerenu zadaću, iznijeti svoje prijedloge Glavnoj skupštini Ujedinjenih Naroda, koja će donijeti konačno rješenje tog pitanja.

Željezničke pruge od armiranog betona izgradili su sovjetski stručnjaci. Ti pravci mogu služiti 40 godina, dakle tri puta više nego obični drveni pravci.

817 knjiga za djecu izdali su prošle godine u Sovjetskoj Rusiji. Te su knjige tiskane u 27 milijuna 600 tisuća primjeraka.

30.600 Poljaka, koji sada žive u Londonu, prijavilo se je ondješnjem poljskom konzulatu, da se žele vratiti u Poljsku.

125.000 Engleza seli se je Engleska u Kanadu. Tako je izvajio predsjednik vlade kanadske savezne države Ontario, koji je stigao u London, da organizira iseljavanje tih Engleza.

Neobična izmjenjavanje doživio je pred nekoliko dana neki postolar u Pragui. Popravljajući stari par cipela našao je u peti jedan slatni sat, 2 slatna pratećna i nekoliko komada zinta. Misli se, da su te cipele pripadale nekome Nijemcu, koji je preminjen u Njemačkoj, a cipele nije mogao ponijeti sa sobom.

U trčacanskoj zaustavi uiovali su ribari u noći morsku 23 kvintala duhana u čena u mreži, iskolita 35 matica poljskih pišća. Ribari su u svojih poljskih Morsku su nemam zajedno a leglom izložili zatim u ribarnici, gdje ih svako može vidjeti.

Kriomčari duhana zadaju mnogo problema trčacanskom redarstvu. Nedavno su redarstvenici zaustavili jedan teretnjak u njemu našli 14 kermija, u kojima su bila namršana 2 kvintala duhana u listovima. Medjutim su strionički uspjeli u posljednji čas iznijeti iz jedne američke ladje, koja je doplovila u Trst, 20 kvintala duhana i cigareta u vrijednosti od 16 milijuna lira. Kad su na ladju stigli redarstvenici, duhana na njoj više nije bilo. Mnogo briga zadaje trčacanskom redarstvenicima neki nepoznat motorni samac, koji tajanstveno od Milja do Trilica i na uočevanim mjestima iskrcava velike količine duhana. Sva dosadnja traganja za tim tajanstvenim motorom žumcem ostala su bez uspjeha.

Projeksi Mehika, glavnog grada »stolmene američke republike«, održani su pred nekoliko dana skupštini i na njoj jednoglasno zaključilo, da osreda dalje ne će više primati za milostinju i centavos (najmanja jedinica ondješnjeg novca), nego im svaki ima dati najmanje 10 centavosa. U slučaju, da im to ponudi manje od 10 centavosa, ovlašten je svaki, da tu milostinju odbije najenergije, je i na način, koji mu se čini najzgodnijim.

Plaće radnika na dane državnih praznika, a u Sjedinjenim list FNKJ od 16. svibnja objavljena je naredba, prema kojoj imudu radnici na dane općedržavnih praznika (1. siječanj, 1. svibnja, 29. studenoga), ukoliko ti praznici ne padnu na dan nedjeljnog odmora, pravo na plaću, koja im pripada za redovito radno vrijeme radnog dana, iako tečaj dana nije radni. Radnici, zaposleni na području jedne narodne republike imaju pravo na plaću u sniznu te naredbe i na dane republikanskih državnih praznika dotične narodne republike.

U Francuskoj su izgradili novi tip zrakoplova s jednim motorom od 75 konjskih sila, koji će stajati otprilike 6000, koliko danas stoji dobar turistički automobil. Izgradit će ga u serijama. U zrakoplovu će biti mjesto za dvije osobe. Duz je nešto, to je 11 metara, a širina krila su mjeri 6 metara i 60 centimetara. Težak je 620 kg, a letjet će brzinom od 150 kilometara na sat.

+

Frigidoni gubitka naše drage supruge, majke i punice, svekrve i bake

Terezije Rabar-Sancler c. r. i. v. d.

zahvaljuje se svima, koji su na bilo koji način tišili pokojnici ili promogli kod pogreba osobito svećenicima veleč. gg. Pavliću, Brunčiću i Kalcu

U Golovcici, 17. V. 1947.

OZALOSČENA OBITELJ

»FOND »GORE SRCA«

darovali su: Marija Perković-Lindar L. 100.—, N. N. iz Buzina Kijavac L. 100.—, G. L. 200.—, Drije devotke iz Boruta G. 200.—, N. N. iz Krievce L. 100.—, Labijan Jelisava iz Kaldira L. 50.—, Plego Danica iz Kaldira L. 50.—, Bon Deroteja iz Kaldira L. 25, N. N. iz Badernie L. 50.—, N. N. iz Zmujna L. 50.—, N. N. iz Zmujna L. 40.—, Rade Ida iz Krbuna L. 100.—, N. N. iz Mošćenica L. 100.—, Glauzari Petar iz Prato alo Steblo L. 40.—, N. N. iz Nove Gradiske DN 10.—.

ZA HRVATSKO SJEMENIŠTE U PAZINU

darovao B. G. L. 300.—, N. N. iz Mošćenica L. 100.—.

Uredništvo i uprava u Pazinu (Istra) — Pizna, rukopili i nerasprodani brojevi šalju se na naslov: »Gore Srca Pazin (Istra)«. — Pretplatnici i povjerenici iz Istre i Juljske Krajine šalju novac na naslov: Uprava »Gore srca«, — Pazin (Istra) ili na uređ. poštu u r. kod Gosp. ban. u Rijeci na nasl.: »Književno društvo Sv. Mohora za Istru Pazin«. — Pretplatnici iz Jugoslavije šalju preplatu na naslov: Hrvatsko književno društvo sv. Cyrila i Metoda — Zagreb, Trg kralja Tomislava 21 i to čekom br. 46 704218. — Izrazi dozvolom Vojne uprave J. A. u Onatiji. — Uređuje Urednički odbor — Glavni i odgovorni urednik: svećenik Božo Milanaović — Tiska se u tiskari Narodne tiskarnice, Rijeka ul. Clotta 19.